

DIECEZJA
SANDOMIERSKA

DIOECESIS
SANDOMIRIENSIS

Prot. 1112/23

List pasterski Biskupa Sandomierskiego na I Niedzielę Adwentu 2023

Umiłowani Diecezjanie, Siostry i Bracia

Kalendarz Kościoła biegnie zgodnie z rytmem historii zbawienia przepełnionej Bożą miłością do człowieka. Dzięki liturgii, przeszłość spleta się z teraźniejszością, my zaś możemy uczestniczyć w wydarzeniach zbawczych i spotykać Jezusa Chrystusa.

Przekraczając dzisiaj próg świątyni, weszliście symbolicznie w okres Adwentu. Niektórzy widzą w nim podobieństwo do starotestamentowego wyczekiwania na przyjście Mesjasza. W naszym przypadku Adwent zostanie ukoronowany Bożym Narodzeniem, kiedy wyznamy, że odwieczny Syn Boży przyjął ludzkie ciało z Maryi Dziewicy i narodził się w Betlejem.

Duchowe przygotowania do tej uroczystości mają zwykle charakter doraźny, określony tradycją i konkretnymi datami. Niektórzy zwlekają do ostatniej chwili bądź poprzestają na sprawach materialnych. Natomiast perspektywa człowieka wierzącego powinna sięgać dalej, gdyż urodziliśmy się, aby żyć wiecznie. Nie chodzi więc wyłącznie o zorganizowanie obchodów kolejnej rocznicy narodzin Pana Jezusa. Wierzmy przecież, że Ten, „Który jest, Który był i Który przychodzi, Wszchemogący” (Ap 1,8) powróci w chwale w Dniu Ostatecznym. Jako wspólnota uczennic i uczniów Chrystusa przygotowujemy się na tę chwilę, On z kolei pomnaża naszą wzajemną miłość do wszystkich, utwierdzając serca w świętości (cf. 1 Tes 3,12-13).

Hasło nowego roku duszpasterskiego w Polsce, jaki rozpoczyna się dzisiaj wraz z Adwentem, brzmi: „Uczestniczę we wspólnocie Kościoła”. Każdy z nas należy do Kościoła powszechnego, zaś w wymiarze lokalnym do konkretnej diecezji oraz parafii. Ma tam swoje miejsce, prawa i obowiązki, dzięki czemu życie religijne przybiera konkretną formę.

Istnieje jednocześnie „Kościół domowy”, który wyrasta z sakramentu małżeństwa. To rodzina mająca w swoim centrum Jezusa Chrystusa i ożywiona Jego Duchem, gdzie rozbrzmiewa nieustannie Dobra Nowina, a uczynki miłości układają się w szczególną liturgię.

KURIA DIECEZJALNA SANDOMIERSKA

Nasuwa się jednak pytanie o możliwość powszechnej realizacji takiego ideału w dzisiejszym świecie. Dane statystyczne dotyczące religijności, liczby małżeństw zawieranych przed ołtarzem, ich rozpadu albo ilości urodzeń budzą niepokój. Niektóre środowiska propagują wizję życia rodzinnego niezgodną z Prawem Bożym. Pomimo tego, nierzadko spotykam się z rodzinami, które śmiało można nazwać świętymi. Wierzę głęboko, że wielu z Was jest wzorowymi małżonkami i rodzicami, że od najmłodszych po najstarszych, staracie się postępować zgodnie z Ewangelią oraz nauką Kościoła, żyjąc jedni dla drugich.

Odwagi! Nie zwalnijcie kroku na tej drodze! Potrzebujemy waszego świadectwa! Oczekują go młodzi stojący przed życiowym wyborem oraz osoby mierzące się z trudnościami w realizacji swojego powołania.

W tym adwentowym czasie, nasłuchujmy czujnie głosu z Nieba, by to, co dobre stawało się jeszcze lepsze. Bóg pragnie pomóc swoim dzieciom, stawiając na naszej drodze Niepokalaną Dziewicę Maryję, św. Józefa, św. Elżbietę i Zachariasza, św. Jana Chrzciciela.

«Oto poczniesz i porodysz Syna, któremu nadasz imię Jezus (Łk 1,30) – zwiastuje Maryi niebieski posłaniec. Z kolei Józef słyszy we śnie takie słowa: „Nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło (Mt 1,20)

Najważniejszym miejscem naszego „zwiastowania” jest Eucharystia. Oto w czytaniach mszalnych oraz w homilii rozlega się Słowo Boże. Jezus Chrystus przychodzi do serca w Komunii św., pozostając stale obecny w tabernakulum. Zachęcam Was gorąco do częstego uczestnictwa we Mszy św., a także do adoracji Najświętszego Sakramentu. Niech tradycja adwentowych Rorat oraz śpiew Godzinek ku czci Niepokalanej, zjednoczy rodziny, parafie i całą diecezję.

„Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona” (Łk 1,42) - zawołała Elżbieta na widok Maryi. A Ona odpowiedziała: „Wielbi dusza moja Pana” (Łk 1,46).

Za każdym razem, kiedy udzielam w Wielką Sobotę sakramentów inicjacji chrześcijańskiej, ujmuje mnie wzruszenie katechumenów. Podobnie jest z entuzjazmem dzieci przyjmujących Pierwszą Komunię świętą, z radością nowożeńców, nowo wyświęconych kapłanów czy osób konsekrowanych po złożeniu profesji zakonnej. Ten stan ducha wyraża wdzięczność Bogu, która z czasem zaczyna niestety słabnąć. Wielkie rzeczy, jakie nam Pan uczynił powszednieją, niejednokrotnie sprawiają problemy. Tymczasem zbawienie jest naprawdę blisko (cf. Ps 85, 10). Warto zastanowić się nad tym w okresie Adwentu. Jeśli uświadomimy sobie lepiej wyjątkowość naszego wybrania przez Boga, jeśli odkryjemy Jego miłość, stanie się On nam bliższy.

„Nie bój się Zachariaszu! Twoja prośba została wysłuchana: żona twoja Elżbieta urodzi ci syna, któremu nadasz imię Jan (...) Wielu spośród synów Izraela

KURIA DIECEZJALNA SANDOMIERSKA

nawróci do Pana, Boga; on sam pójdzie przed Nim w duchu i mocy Eliasza, żeby serca ojców nakłonić ku dzieciom, a nieposłusznych - do usposobienia sprawiedliwych, by przygotować Panu lud doskonały” (Łk 1,13-17).

Słowa anioła do kapłana Zachariasza przypominają o tym, że Bóg powierzył nam szczególną misję w Kościele i w świecie. Wypełniamy ją konsekwentnie i gorliwie, a stanie się ona źródłem wielkiego dobra. Prośmy jednocześnie w modlitwie o nowe powołania do kapłaństwa oraz życia zakonnego. Św. Jan Paweł II naucza, że „rodzina jawi się jako swoisty ogród lub pierwsze seminarium, w którym ziarna powołania, obficie zasiane przez Boga, mogą zakiełkować i wzrastać aż do pełnej dojrzałości” (Orędzie na XXXI Światowy Dzień Modlitw o powołania, 26 XII 1993).

Drodzy Rodzice, może pewnego dnia zauważycie oznaki powołania u syna lub córki. Otoczcie ich wtedy modlitwą, udzielcie życzliwej rady, aby nie ulegli zniechęceniu z powodu upadku niektórych duchownych ani antykatolickiej propagandy. Niech dobrze rozeznają i przyjmą wolę Bożą. Wy również ją zaakceptujcie, ofiarowując wasze dzieci Bogu. Bądźcie zarazem najbliższą rodziną dla kapłanów posługujących w diecezji, by nigdy nie czuli się samotni.

Odpowiedzialność za Kościół spoczywa na duchownych i świeckich, lecz rodzina odgrywa szczególną rolę. Wszyscy bowiem przez nią przechodzimy. Tutaj rodzimy się, zaczynamy odróżniać dobro od zła, nawiązujemy pierwsze relacje z Bogiem i z drugim człowiekiem, kształtujemy tożsamość narodową. „Brońmy rodziny, gdyż w niej decyduje się nasza przyszłość” – zachęca papież Franciszek (Przemówienie podczas czuwania rodzin w Filadelfii, 28 X 2015).

Podjęliśmy w Diecezji Sandomierskiej różnorodne inicjatywy wychodzące naprzeciw wezwaniu Ojca Świętego. Temu służy również moje adwentowe przesłanie, tym bardziej, że Boże Narodzenie jest ze swojej natury świętem rodzinnym.

Pragnę jednocześnie zaprosić wszystkich na II Diecezjalny Kongres Rodzin, który odbędzie się w Sandomierzu 15 czerwca 2024 r. Poprzedzą go spotkania w parafiach i dekanatach oraz peregrynacja relikwii błogosławionej Rodziny Ulmów. Niech ten rok duszpasterski stanie się wielkim świętem naszego Kościoła.

Życząc Wam najdrożsi owocnego czasu Adwentu, udzielam wszystkim pasterskiego błogosławieństwa w Imię Ojca, i Syna, i Ducha Świętego.

Sandomierz, 12 listopada 2023 r.

Z ufnością o Chrystusie

 + Krzysztof Nitkiewicz
 Biskup Sandomierski